

- nem ad gloriam, vel gratiam quoad decretum absolutum dandi illam, *ibid.* cap. 24, num. 2. 441
18. Ad hominis actum duplex gratia concurrat, 2, lib. 3, cap. 5, num. 10. 467
19. Homines omnes fidei professores pro aliquo tempore ita sufficiens auxilium habent ad justificationem, ut illis tribuatur, nolle salutem, si eam non consequantur, 2, lib. 4, cap. 3, num. 9. 493
20. Homines aliquos non vocare etiam tempore oportuno Deus nunquam decernit, 2, lib. 4, cap. 3, num. 11. 493
21. Homo licet suis viribus ad divinam vocationem disponi nequeat, illi tamen peccando resistere potest, *ibid.* num. 19. 495
22. In hominis potestate non est cum reprobatione negativa actu componere suam aeternam salutem, 2, lib. 5, cap. 8, num. 8. 519
23. Homo quomodo possit assentiri Trinitatis mysterio naturali assensu per humanam fidem, 3, l. 4, cap. 12, num. 7. 571
24. Homo in quo sit ad imaginem Dei effectus, *ibid.* num. 10. 572
25. Homo factus est ad imaginem Dei secundum animam, non secundum corpus, 1, lib. 1, c. 3 n. 8. 10
26. Hominem se beatificare quomodo verum sit, 1, lib. 2, cap. 10, num. 12, et 13. 80
27. Homines non sunt assumpti ad beatitudinem occasione peccati Angelorum, sed ex primaria Dei intentione, 1, lib. 2, cap. 20, num. 7. 120

HUMANITAS.

1. Si humanitas secerneretur a Verbo Divino, ut in propria persona constitueretur, id per effectum, aut realem emanationem fieret, per quam illi naturae tribueretur proprius subsistendi modus, 3, lib. 4, cap. 4, num. 11. 626
2. Humanitas cur non sit completa existentia personae humanae, sed per Verbi Divini personalem existentiam compleatur, 3, lib. 3, cap. 5, n. 9. 597
3. Mysteria quae in individuo existunt, et creduntur, ut de humanitate Christi, et beata Virgine, ea in patria videbuntur in particulari, et individuo, 1, lib. 2, cap. 28, num. 7. 171

HYPOSTASIS.

1. Hypostasis vera, verumque suppositum est in Deo, 3, lib. 1, cap. 1, num. 13. 535
2. Hypostases plures pluraque supposita in Deo sunt, *ibid.* cap. 2, num. 8. 537
3. Hypostasis est apta essentiali, et suppositum significare, *ibid.* 537
- Nunc ex omnium usu, tantum naturae suppositum significat, *ib.* 537
4. Hypostaticè potest Deus uniri, alio compositionis modo, nec de potentia absoluta, 1, lib. 1, cap. 5, num. 8 et 9. 17

IDEA.

1. Idea est mensura rei, cuius est idea, 1, lib. 3, c. 5, num. 17. 213
2. Nomen *Idea* dicit de formali relationem, non secundum esse, sed secundum dici, *ib.* num. 16. 213
3. Idea est exemplar, ad cuius imitationem artifex operatur, 1, lib. 3, cap. 5, num. 2. 210
4. In Deo sunt *Ideae*, *ibid.* num. 3. 210
5. *Ideae* Divinae sunt aeternae immutabiles et invisibiles, *ibid.* num. 2. 210
6. *Ideae* divinas esse ipsamet Verbum Divinum, seu

- formalem conceptum essentialem, quem Deus habet de creaturis, *ibid.* num. 6. 211
7. Inter has voces *Ideam*, scilicet *rationem* et *exemplar* esse distinctionem, *ibid.* num. 8. 211
8. Divinas *ideae* in re non esse plures actu distinctas, 1, lib. 3, cap. 5, num. 14. 213
9. Plures communi usu dicuntur *ideae* divinae, *ibid.* num. 15. 213
10. *Ideae* Divinas ratione distinguere possumus in ordine ad diversa objecta, *ibid.* num. 14. 213
11. *Idea* prout in Deo est, res est absoluta, 1, lib. 2, cap. 25, num. 22. 151
12. Deus habet *ideae* rerum omnium, quas per se et proprie facit aut facere potest, 1, lib. 3, cap. 5, num. 9. 212
13. In Deo omnium singularum substantiarum completarum seu suppositorum sunt *ideae*, *ib.* n. 12. 212
14. In Deo sunt *Ideae* accidentium, 1, lib. 3, cap. 5, num. 13. 211
15. In Deo nec generum nec specierum *Ideae* dantur, *ibid.* num. 11. 212
16. *Ideae* divinae possunt esse medium cognoscendi creaturas, quia illas eminenter continent, 1, lib. 2, cap. 25, num. 43. 153
17. Per visionem claram Verbi *ideae* creaturarum non possunt distingui nec ratione, 1, lib. 3, cap. 5, num. 13. 212
18. Impossibile est *Ideam* et artem cognosci, quin artificiatum cognoscatur, *ibid.* num. 14. 213
19. Relatio rationis, sub qua a nobis cognoscitur *idea* divina, non potest esse ratio cognoscendi creaturas, *ibid.* num. 22. 213

IGNIS.

1. Ignis verus assumi non potest ad usum Missionum Spiritus sancti signorum sine miraculo, 3, lib. 12, cap. 6, num. 16. 818

IMAGINATIO.

1. In imaginatione posse esse conceptus extremorum verborum, 3, lib. 9, cap. 2, num. 1. 723
2. Imaginatio est rationalis in homine per participationem, *ibid.* 723

IMAGO.

1. Imaginem veram et naturalem Patris esse verbum, 3, lib. 9, cap. 8, num. 2, et cap. 9, n. 2. 743 et 746
2. Imago est Filius ob naturae unitatem, *ib.* n. 5. 744
3. Imago non procedit ex re representata, ut ex objecto praecognito, *ibid.* num. 9. 745
4. Imago esse nequit Pater aeternus neque sui, neque aliarum personarum, aut rerum, *ibid.* num. 11. 746
5. Imaginem sui nequaquam esse verbum, *ib.* cap. 9, num. 3. 746
- Imaginem Patris, ut Deus est, Filium esse, *ibid.* num. 4. 746
6. Imaginis et similitudinis discrimen, *ibid.* num. 5. 747
- Imago in Filio non dicit novam proprietatem, *ibid.* num. 6. 747
7. Imago duplicem importat respectum, *ibid.* 747
8. Imago Spiritus sancti Filius non est, *ib.* n. 8. 748
9. Illud, ad *imaginem*, non significat exemplar ex parte Dei, *ibid.* num. 11. 749
10. Imago Patris, aut Filii Spiritus sancti non est, 3, lib. 11, cap. 6, num. 2. 790
11. Imago debet esse ad imitationem prototypi, *ibid.* num. 7. 791

Vide SIMILITUDO, VERBUM INCREATUM.

IMMENSITAS, IMMENSUM.

1. Deum esse immensum fides docet, 1, lib. 2, cap. 2, num. 1. 48
2. Immensitas una est in tribus Divinis personis, 3, lib. 3, cap. 12, num. 9. 615
3. Immensitas ab infinitate distinguitur, 1, lib. 2, cap. 2, num. 2. 48
4. Immensitas negat terminum in praesentialitate substantiali, *ibid.* num. 1. 48
5. Immensitas immensa perfectio est, *ib.* n. 2. 48
6. Immensitas Dei et a priori, et a posteriori demonstrari potest, *ibid.* num. 2. 48
7. Deum ubique esse de fide est, *ibid.* num. 3. 48
8. Immensum de divinis dicitur singulariter si substantive accipiatur, 3, lib. 3, cap. 2, num. 9. 615
9. Immensitas Dei est suae praesentiae modus ex vi cuius est intime praesens rebus omnibus, praesentia tamen est indivisibilis, 1, lib. 2, c. 22, n. 19. 132

IMMUTABILITAS.

1. Immutabilitas quid a Deo removeat, 1, lib. 2, c. 3, num. 3. 54
2. Deum esse immutabilem de fide est, *ibid.* 54
3. Deum esse immutabilem ratione etiam probari potest, *ibid.* num. 2. 54
4. Quae de Deo ex tempore dicuntur, sine illius mutatione dicuntur, *ibid.* num. 3. 54
5. Immutabilitas Dei creaturae communicari non potest, *ibid.* num. 5. 54

IMPERFECTIO.

1. Imperfectio non est quid positivum, 3, lib. 3, c. 9, num. 15. 606

IMPERIUM.

1. Imperii actus a caeteris actibus distinctus necessario non est, 2, lib. 1, cap. 16, num. 4. 298
2. Imperium in voluntate locum habet secundum aliquos, *ibid.* num. 8. 299
3. Imperium Divinum efficiendi res ad extra metaphoricum est, *ibid.* num. 15. 301
4. Imperium, quo quis sibi imperat voluntas divina non agnoscit, *ibid.* num. 10. 301

IMPRODUCTUM.

1. Improductas esse personas divinas quomodo eis conveniat, 3, lib. 4, cap. 9, num. 5. 636

Vide PATER, PERSONA.

INEQUALITAS.

1. Datur inaequalitas in beatitudine essentiali, ipsa vero inaequalitas non est essentialis, sed intensiva, vel individualis, 1, lib. 2, cap. 19, num. 12. 118
2. Inaequalitas visionum beatarum, in representando objecto secundario distinctionem infert, solum tamen gradualement et individualement, lib. 2, cap. 19, num. 12. 118
3. Dabitur inaequalitas in gloria corporum beatorum, *ibid.* cap. 20, num. 4. 120
4. Inaequalitas in visione beata, essentialis non datur in Angelis et hominibus. Nec item est verum esse omnes Angelos in visione eo modo quo esse possunt inaequales, *ibid.* num. 7. 120
5. Inaequalitatis visionum beatarum morales causae quae, 1, lib. 2, cap. 21, num. 1. 124
- Quae etiam physicae, *ibid.* num. 4, et sequentibus. 124

INCREATUM.

1. Increatum negat omnem essentialem dependentiam, 3, lib. 3, cap. 12, num. 4. 611

INEFFABILITAS.

1. Deus vere ineffabilis dicitur, 1, lib. 2, c. 31, n. 1. 181
- Deus humana voce ineffabilis nuncupatur, *ibid.* num. 4. 182
2. Deus non est omnino ineffabilis, *ibid.* num. 22. 187

INFALLIBILITAS.

1. Infallibilitas Dei ex duplici capite pensari potest, 2, lib. 1, cap. 18, num. 8. 307

INFANS.

1. In Infantibus diversa Dei providentia, 2, lib. 2, cap. 5, num. 10. 333
2. Infantes nondum utero excepti nullos actus liberos habent, neque in illa aetate, 2, lib. 2, cap. 5, num. 11. 333
3. Infantibus, ab originalis peccati labe non liberis reprobationis causa est ipsum originale peccatum, prout naturaliter mortis tempore durat, 2, lib. 5, cap. 6, num. 6. 513

INFINITAS, INFINITUM.

1. Deus est simpliciter infinitus, 1, lib. 2, cap. 1, num. 1. 45
2. Infinitas non negat in Deo causam sui esse, 1, lib. 2, cap. 1, num. 2. 46
3. Nec finitum numerum perfectionum, *ibid.* num. 3. 46
- Nec terminum perfectionis, *ibid.* num. 3. 46
4. Infinitas in Deo negat aequalem et superiorem in perfectione distinctae naturae, 1, l. 2, c. 1, n. 5. 47
5. Infinitas Dei communicari creaturae non potest, *ibid.* num. 7. 47
6. Infinitas Dei non tollit finita entia sicut corpus, quantum infinitum finita tolleret, *ibid.* num. 8. 48
7. Infinitas alia est absoluta, alia relativa, 3, lib. 3, cap. 2, num. 7. 615
- Ultra istarum sit, una in tribus divinis personis, *ib.* 615
- Quae vero multiplex, *ibid.* 615
- Cur multiplicetur et non increata, *ibid.* num. 8. 615
8. Infinitas Dei una est in tribus personis, 3, lib. 3, cap. 12, num. 8. 615

INGENITUM.

1. Ingenitum aliquando opponitur creationi, aliquando vero, propriae generationi, 3, l. 1, c. 4, n. 2. 545
- Priori modo personae omnes, posteriori Spiritus sanctus potest dici ingenitus, *ibid.* 545
2. Ingenitum excludit omnem passivam productionem, *ibid.* 545
- Hoc modo Patri tantum convenit, si personis attribuantur, sin secus, etiam naturae divinae, *ibid.* 545
3. Ingenitum esse proprium attributum Patris notionale, 3, lib. 8, cap. 2, num. 2. 714
4. Ingeniti significationes multae explicantur, *ibid.* num. 3. 715
5. Ingenitum privative et negative dicitur, *ib.* n. 4. 715

INHERENTIA.

1. Inhaerere speciem intelligibilem quo pacto dici possit, 1, lib. 2, cap. 12, num. 6 et 15. 87 et 89

INITIUM.

1. Initium salutis quid sit et quotuplex, 2, lib. 2, c. 6, num. 12. 338

INNASCIBILITAS.

1. Innascibilitas non est proprietas, 3, lib. 7, cap. 2, num. 2. 692
2. Innascibilitas de formali dicit negationem, ibid. 692
3. Innascibilitas inter notiones, ibid. 692

INNOCENTIA.

1. In Innocentiæ statu homines ad gloriam producendi eo modo quo Angeli prædestinandi forent juxta quorundam sententiam, 2, lib. 1, cap. 9, num. 3. 73
 2. Si homines in innocentia permansissent, absque speciali dono perseverantiæ possent perseverare, ibid. 73
 3. In Innocentiæ statu quotquot salvandi essent, efficaciter ad gloriam præelecti fuissent ex divina prædestinatione, ibid. num. 11. 76
 4. In statu innocentiae perseverantiam in gratia homines non haberent absque supernaturali Dei adjutorio, ibid. 76
 5. In statu innocentiae posset homo leges naturæ longo temporis intervallo custodire, 2, lib. 2, c. 10; num. 11. 376
- Nunc secus accidit, ibid. 376

INTELLECTUS.

1. Intellectus et voluntas sunt absoluta Dei attributa et solum dicunt relationem secundum dici, 3, lib. 3, cap. 11, num. 1. 610
 2. Intellectus et voluntas sunt idem realiter in Deo, 3, lib. 10, cap. 2, num. 13. 760
 3. Verbum dicit terminum productum per intellectum, 3, lib. 11, cap. 1, num. 6. 775
 4. Voluntas est perfectio sequens intellectum, 1, lib. 3, cap. 6, num. 1. 214
 5. Creatus intellectus quantumcumque elevatus, semper erit finitæ virtutis, 1, lib. 2, cap. 5, num. 8. 61
 6. Intellectum reatum non posse Deum naturaliter videre prout in se est, provenit ex imperfectione potentiæ et perfectione Dei, 1, lib. 2, c. 9, n. 10. 76
 7. Sub intellectus adæquato objecto Deus continetur, ibid. cap. 7, num. 20. 69
 8. Intellectus beati effective per suam entitatem concurrat ad visionem beatam, 1, lib. 2, cap. 10, num. 8. 80
 9. Intellectus elevatur ad visionem beatam, ibid. num. 14. 81
 10. Intellectus creatus dum intelligit, Verbum producit, ibid. cap. 11, num. 1, et cap. 13, n. 6. 82 et 94
 11. Intellectui elevato per lumen gloriæ est connaturalis visio beata, 1, lib. 2, cap. 17, num. 4. 112
 12. Intellectus beatus non potest elevari ad comprehensionem, ibid. cap. 25, num. 19. 151
- Nec ad cognoscenda omnia possibile in Deo, ib. 151
- Id tamen non repugnat ex parte objecti, ibid. 151
13. Quilibet intellectus influit in visionem beatam secundum totam activitatem luminis, 1, lib. 2, c. 2, num. 15. 89
 14. Major perfectio intellectus materialiter solum se habet et nihil ex eo magis confert ad visionem beatam, 1, lib. 2, cap. 21, num. 8. 125
 15. Intellectus nec ad visionem beatam, nec ad minimum quidem gradum illius habet virtutem completam, sed ad summum inchoatam, ibid. num. 9. 125
- Nec item habet innatam virtutem, aut ut visio est, aut ut intellectio, ibid. num. 11. 126
16. Ad intellectus perfectionem maxime confert cog-

- nitio rerum singularum maxime incorruptibilium, 1, lib. 2, cap. 28, num. 12. 172
17. Intellectus ad quos actus non pendeat a voluntate, ibid. cap. 17, num. 7 et 8. 112
 18. Intellectus ex se sufficienter est capax ad recipiendum actum supernaturalem, ibid. c. 15, n. 27. 109

INTELLIGERE, INTELLECTIO.

1. Intelligere, ac dicere distinguantur-ne et quomodo in creaturis, 3, lib. 1, cap. 6, num. 2. 552
2. An etiam distinguantur in Deo, ibid. num. 8. 552
3. Intelligere est Patri principium, vel ratio dicendi, 3, lib. 1, cap. 6, num. 14. 555
4. Intelligere in Patre et in omnibus personis unum tantum est, ibid. cap. 7, num. 10. 557
5. Pater æternus producit Filium per intelligere, commune omnibus personis, quatenus illud a se et non per generationem habet, ib. c. 7, n. 11. 558
6. Intelligere in divinis non multiplicatur, 3, lib. 3, cap. 11, num. 7. 612
7. Intelligere notionale penes quid distinguatur ab intelligere essentiali in Patre, 3, lib. 3, cap. 11, num. 7. 612
8. Intelligere essentiali prout est in Patre, non est distinctum etiam ratione a notionali, 3, lib. 6, c. 4, num. 4. 680
9. Intelligere et velle essentiali sunt priora proprietatibus personalibus, 3, lib. 8, cap. 1, num. 6. 712
10. Intellectio Angelica naturalis ejusdem objecti præstat humanæ, licet multo magis intensæ, 1, lib. 2, cap. 19, num. 8. 418
11. Intellectio beatorum est similitudo representativa, ibid. cap. 11, num. 8. 84
12. Intellectio est qualitas ab intellectu producta, ibid. num. 7 et 9. 84 et 85
13. Intellectio divina et volitio tres conditiones habet incommunicabiles creaturis, 1, lib. 2, cap. 24, num. 10. 142

Vide COGNITIO.

INTENSIO.

1. Gradus intensionis cum ordinem servant, ut primus supponat secundum, etc., 1, lib. 2, cap. 26, num. 20. 163
2. Major intensio cognitionis fit per majorem conatum potentiæ, ibid. 163

INVISIBILITAS, INVISIBILE.

1. Invisibilis Deus quomodo dicatur, 1, lib. 2, cap. 6, num. 5. 62
 2. Deum esse invisibilem de fide est, ibid. cap. 6, num. 1 et 4. 61
 3. Videri Deus non potest oculo corporeo etiam de potentia absoluta, ibid. num. 5. 62
 4. Invisibilem esse Deum a Creatura elevata Hæretici existimant, 1, lib. 2, cap. 7, num. 1. 64
 5. Quomodo oculis corporeis Deum visum Scriptura significet, ibid. cap. 6, num. 7. 63
 6. Invisibile aliquando pro incomprehensibili usurpatur, ibid. cap. 7, num. 14. 67
 7. Scripturæ loca, quæ probare videntur Deum esse invisibilem explicantur, ibid. l. 2, c. 7, n. 14. 67
- Patres qui idem docere videntur, exponuntur, ibid. num. 17 et 18. 68

IRA.

1. Propria est Deo ira, 1, lib. 3, cap. 7, num. 8. 219

JUDICIUM

1. In patria Visionem beatam non esse judicativam de Deo, sed ad summum de se ipsa, sentit D. Bonav. 1, lib. 2, cap. 18, num. 8. 115
2. Visio beata non solum est intuitio, sed perfectissimum judicium quod Deus sit perfecte omnipotens, ibid. 115
3. Judicativa notitia ex se non repugnat cum simplicitate, ibid. 115
4. Judicant angeli per simplices actus de quacumque veritate, sive in se simplex, sive complexa sit, ibid. 115

Vide VISIO, ET COGNITIO.

JUSTITIA.

1. Justitiam distributivam servat Deus in beatitudine conferenda, 1, lib. 2, cap. 20, num. 1. 119
2. Justitiam videre beatum cum habitudine ad æquitatem faciendam, non est de fide, 1, lib. 2, cap. 22, num. 14. 131
3. Justitia ad divinam voluntatem pertinet, 1, lib. 3, cap. 7, num. 5. 218
4. In Deo perfectior est misericordia quam Justitia, ibid. num. 16. 221

LIBER VITÆ.

1. Liber vitæ præscientiam, sed mentis notitiam denotat, 2, lib. 1, cap. 20, num. 7. 315
2. Liber absolute positus in Scriptura totam Dei præscientiam significat, aliquando vero præscientiam electorum, ibid. num. 9. 315
3. Liber vitæ quid ratione particulæ Vitæ significet, ibid. num. 10, et quid etiam intelligatur, cum additur *liber vitæ agni*, ibid. num. 11. 316
4. Liber vitæ agni angelos, et homines prædestinatos includit, ibid. 316
5. Liber prædestinatorum per antonomasiam absolute liber appellatur, aut cum addito vitæ, ibid. num. 14. 317
6. Liber vitæ quomodo distinguatur a libris judiciorum continentibus, ibid. 317
7. Quomodo hi omnes unus liber appellari queant, et quare plures dicantur, ib. num. 14. 317
8. Liber vitæ metaphorice æternam justitiam Dei circa omnes felicitatem supernam a deupturos significat, ib. num. 15. 317
9. Libri vitæ cum prædestinatione collatio, 2, lib. 1, cap. 20, num. 16 et 16. 317
10. Liber vitæ est actus Dei internus, æternus atque immanens, ib. 317
11. Liber sic Deo attributus in intellectu residet, ib. num. 16. 318
12. Liber vitæ prædestinationem indissolubili nexu comitatur, ib. 318

Vide PRÆDESTINATIO.

LIBERTAS, ET LIBERUM.

1. Libertas proprie opponitur necessitati, 3, lib. 6, cap. 4, num. 13. 682
2. Liberum est quod ita est a voluntate, ut possit non esse positus requisitis, ibid. 682
3. Libertas aliquando opponitur coactioni, ib. n. 13.
4. Item actus etiam si sit a voluntate, non potest esse simul liber, et ab intrinseco necessarius, 3, l. 6, 682 cap. 4, num. 11. 681
5. De ratione liberi est, quod sit a voluntate aliquo modo active, ibid. 681

6. Liberum actum ut sic prædestinationis effectum esse non repugnat, 2, lib. 3, cap. 5, num. 6. 463

Vide ACTUS VOLUNTAS.

LINGUA.

1. An linguæ ignitæ corpore, an spiritu visæ sint, 3, lib. 12, cap. 6, num. 6. 815
2. Ante donum linguarum descendit Spiritus sanctus sub signo visibili, ibid. num. 8. 816
3. In missione Spiritus sancti sub linguis igneis non fuit prophetica revelatio, iSid. 826
4. Quid Deus intendit per donum linguarum, ib. num. 10. 817
5. Linguas, quæ apparuerunt in die Pentecostes quoad substantiam non fuisse carneas, verius creditur, ibid. num. 18. 818

LOCUTIO.

1. Variæ locutiones ad Trinitatis mysterium pertinentes explicantur, 3, lib. 9, cap. 10, num. 8. 751

LUMEN INCREATUM.

1. Lumen increatum per seipsum non unitur formaliter intellectui, 1, lib. 2, cap. 14, num. 4. 100
2. *Lumen de lumine* quomodo intelligendum sit, 3, lib. 6, cap. 7, num. 12. 689

LUMEN GLORIÆ.

1. Lumen gloriæ quid sit, 1, lib. 2, cap. 14, num. 8. 101
2. Lumen gloriæ est proximum principium visionis beatæ, non tamen integrum, 1, l. 2, c. 9, n. 13. 76
3. Repugnat lumen gloriæ habere totam efficientiam ad visionem beatam ex parte objecti, et non esse speciem, vel supplere illius vicem, ibid. cap. 12, num. 18. 90
4. Lumen Gloriæ concurrat ad Visionem beatam per modum virtutis activæ, non per modum similitudinis objectivæ, 1, lib. 2, cap. 13, num. 3. 93
5. Lumen gloriæ ad hoc datur, ut conferat Intellectui virtutem activam, et connaturalem ad efficiendam visionem, 1, lib. 2, cap. 15, num. 1 et seq. 101
6. Lumini gloriæ quid in visione beata correspondeat, ib. num. 15. 106
7. A lumine gloriæ non est tota efficientia requiritur ex parte potentiæ, ib. num. 3. 102
8. Lumen gloriæ tribus modis dici potest, quod concurrat ad visionem, ib. num. 25 et seq. 108
9. Lumen gloriæ non habet rationem potentiæ receptivæ, sed principii effectivi, 1, l. 2, c. 15, n. 27. 109
10. Lumen gloriæ ab visionem beatam non est necessarium potentia absoluta, 1, lib. 2, c. 16, n. 5. 111
11. Lumen gloriæ vel aliquod speciale auxilium necessarium est ad visionem beatam, ibid. 111
12. Lumen gloriæ in omni Intellectu creato est ejusdem speciei, 1, lib. 2, cap. 19, num. 5. 117
13. Lumen gloriæ datur etiam ut decor animæ pro merito nostris actibus, ib. cap. 21, num. 7. 125
14. Lumen gloriæ non infunditur minus perfecti ex eo quod aliquis perfectiorem habeat naturam, quam alius, ibid. 125
15. Secundum totam activitatem luminis Intellectus quilibet influit in visionem beatam, ib. n. 15. 127
16. Eodem lumine, quo angelus rem singularem cognoscit possibilem, etiam videt existentem quando existit, 1, lib. 2, cap. 27, num. 13. 168

LUX.

1. Lux manifestando alia se ipsam manifestat, 1, lib. 2, cap. 18, num. 9. 115

MALUM.

1. Deus cognoscit mala, 1, lib. 3, cap. 3, num. 9. 204
2. Malum poenae Deus facit, ibid. 204
3. Mala culpae Deus non facit, sed permittit, ibid. 204
4. Mala poenae scit Deus non tantum scientia simplicis intelligentiae, sed etiam approbationis, ibid. 204
5. Mala culpae scit tantum scientia simplicis intelligentiae, ib. 204
6. Nulla mala Deum latent, ibid. num. 9 et 10. 204
7. Malum in privatione debitae bonitatis formaliter consistit, ibid. 204
8. Malum morale in carentia rectitudinis debitae tali actui libero, ibid. 204
9. Malum proxime, et immediate cognoscitur per cognitionem illius formalis bonitatis, quia privatur, ib. num. 11. 204
10. Deus per suam bonitatem cognoscit malitiam quali remote, et radicaliter, ibid. 204
11. Malum poena est in amico Dei sine ejus voluntate, ib. cap. 7, num. 6. 218
12. In Deo non potest esse tristitia de malo culpae sui amici, ibid. 218
13. Malum culpae nequit esse terminus praedestinationis, 2, lib. 1, cap. 5, num. 2. 245
14. Malum poenae non est terminus praedestinationis, ib. num. 3. 246
15. Malum culpae non est effectus Praedestinationis, 2, lib. 3, cap. 8, num. 2. 475
16. Mala poenae quando cum effectu ad vitam conferunt aeternam sunt praedestinationis effectus, 2, lib. 3, cap. 8, num. 1. 474
17. Malum duplex est, 2, lib. 5, cap. 4, num. 1. 507
18. Malum non est in creaturis possibilibus non esse, 1, lib. 3, cap. 7, num. 7. 218

MARTYR.

1. Martyr in die iudicii resurget in ordine martyrum, et sic alii beati unusquisque in ordine suo, 1, lib. 2, cap. 20, num. 4. 120
2. Omnes martyres innocentes, id est, infantes actum rationes aequales erunt in gratia, et visione, ibid. num. 7. 120

MATERIA.

1. Materia prima habet suam propriam entitatem et proprium actum entitativum, et proprium esse, 1, lib. 3, cap. 5, num. 1. 210
2. Proprio, et distincto conceptu cognoscitur materia prima, ibid. 210
3. Materia prima fit, et conservatur propria quadam actione creativa et conservativa, licet partiali, ib. 210
4. De potentia Dei absoluta potest sola produci, ib. 210
5. In Deo esse propriam ideam materiae primae, ib. 210
6. Materia signorum missionis Spiritus sancti fuit aerea, 3, lib. 12, cap. 6, num. 9. 816
7. Materia praedestinationis quenam sit, 2, lib. 1, c. 4, num. 2. 242
8. Materia prima spiritualis impossibilis est, 1, lib. 1, cap. 4, num. 5. 14

MEDIUM.

1. Deus ab aeterno scit medium futurum efficax, vel inefficax per scientiam visionis, 2, lib. 1, cap. 7, num. 16. 258
2. Cur Deus medium inefficax antequam efficax praebeat, ibid. num. 17. 258

3. Media intentionis ordine pendent a fine intento, ibid. cap. 8, num. 4. 261
- Sed in executionis ordines secus accidit, ib. n. 8. 261
4. Finis intentio voluntatem mediorum antecedit, ibid. num. 4. 261
5. Mediorum electio ad gloriam procedit ex absoluta intentione, ibid. 261
6. Medium divinae providentiae ad asportandos homines in caelum duplex est, ibid. cap. 13, num. 1. 287
7. Media communia sunt priora et primo definita, ibid. 287
8. Media particularia bifariam sumuntur, lib. n. 3. 287
9. Media ad salutem ordinem inter se servant, ibid. num. 7. 288
10. Medium quot modis reddatur inefficax, ib., cap. 18, num. 9. 288

Vide COGNITIO.

MEMORIA.

1. Memoria et Intellectus quomodo distinguantur, 1, lib. 1, cap. 13, num. 9. 40

MERITUM.

1. Deus neminem iudicat ex meritis solum conditionate futuris, 2, lib. 21, cap. 5, num. 7. 331
2. Meritum duplex est, ibid. cap. 6, num. 25. 343
3. Quale meritum gratiam excludat, quale vero non, ibid. num. 41. 349
4. Quod meritum primae gratiae ex solis viribus liberi arbitrii rationem gratiae destruit, ibid. num. 28. 344
5. Meritum impetratorium primae gratiae repugnat, ibid. num. 40. 349
6. Meriti de congruo fundati in sola natura et fundati in motione gratiae discrimen constituitur, ibid. num. 54. 354
7. Habere unum majora merita quam alium tempore breviori provenit ex gratia Dei, 1, lib. 2, cap. 29, num. 27. 425

MINISTER.

1. Minister sacramentorum solum se habet, ut applicans instrumentum, 3, lib. 12, cap. 3, num. 4. 800

MIRACULUM.

1. Verus ignis sine miraculo assumi non potest ad usum missionum Spiritus sancti, 3, lib. 12, cap. 6, num. 16. 818

MISERICORDIA.

1. Misericordia proprie et formaliter in Deo est, 1, lib. 3, cap. 7, num. 15. 221
2. Ad rationem formalem misericordiae pertinet affectus sublevandi misericordiam alterius, ibid. 221
3. In Deo perfectior est misericordia, quam iustitia, ibid. num. 16. 221

MISSIO.

1. Missio divinae personae est processio cum habitudine temporalis effectus, 3, lib. 12, cap. 1, n. 6. 796
2. Missionem esse temporalem, ibid. num. 8. 796
3. Missio divina tripliciter usurpatur, ibid. cap. 4, num. 1. 802
4. Missio secundo dividitur ex parte effectus ibid. cap. 4, num. 2. 802
5. Tertia missio est visibilis et invisibilis, ib. n. 4. 802
6. Secunda missio fuit sub signo nobis, ibid. cap. 6, num. 3. 814
7. Tertia missio fuit visibilis sub tonitru, ib. n. 4. 815

8. Quarta missio visibilis fuit in die Pentecostes, ibid. num. 5. 815
9. Quinta missio numerari potest inter eas, quae fiebant in initio Evangelii, ibid. num. 8. 816
10. Ad missionem visibilem non fuit necessarium, ut signum visibile sit res jam praexistens, ibid. n. 41 et 12. 817
11. Missio Verbi in Eucharistiae sacramento non est visibilis, ibid. num. 23. 820
12. Missiones antiquiores generaliores et in majori numero sunt missiones invisibiles, quam visibiles, ibid. num. 24. 820
13. Missiones invisibiles non in solis hominibus sed etiam in Angelis factae sunt, ibid. 820
14. Missiones visibiles in solis hominibus sunt factae, ibid. 820
15. Missiones invisibiles, in omni tempore et lege fuerunt, ibid. 820
16. Missiones visibiles in adventu Christi Domini inceperunt, ibid. 820
17. Missiones invisibiles ex parte personarum, quae mittuntur, connexionem habent, visibiles autem minime, ibid. 820
18. Missiones invisibiles toties multiplicatae sunt, quoties intellectuales, vel rationales creaturae sanctificatae sunt, ibid. 820
19. Missiones invisibiles durabunt usque ad finem mundi, ibid. 820
20. Missiones invisibiles solum multiplicantur secundum numerum, visibiles plusquam specie, ibid. 820
21. Missiones Spiritus sancti inter se specie distinguuntur suo modo, ibid. 820
22. Missiones Spiritus sancti ad tres, vel ad quatuor reducuntur, ibid., num. 25. 821
23. In prima missione non est datus Spiritus sanctus invisibiliter Christo, ibid. num. 25. 821
24. In hac missione non fuit proprie missus Spiritus sanctus ad Christum Dominum, ibid. 821
25. In hac missione missus fuit Spiritus sanctus vel ad Joannem vel ad multitudinem hominum ibi assistantium, ibid. 821
26. De secunda missione idem est dicendum, ib. 821
27. In tertia missus est ad Apostolos, ibid. 821
28. Missio invisibilis dicitur, quae interno et spirituali modo fit, ibid. cap. 4, num. 4. 802
29. Missio visibilis est, quando ad sensibilem sit, ib. 802
30. Has duas missiones esse distinctas, ib. n. 6. 803
31. Sanctificatio Christi per hypostaticam unionem non constituit duas missiones visibilem et invisibilem ejusdem Verbi, ibid. num. 7. 803
32. Missio, quae facta est ad Beatam Virginem, fuit invisibilis, ibid. num. 6 et 7. 803
33. Missio Spiritus sanctus praecipua fuit in die baptismatis Christi in specie Columbæ, ibid. n. 9. 803
34. Ad visibilem missionem non est necessaria missio invisibilis eo tempore, quo sit visibilis, sed quod tunc fiat vel praecesserit, ibid. num. 11. 804
35. Dantur aliquae missiones visibiles, quae sine interna sanctificatione non fiunt, ibid. num. 13. 805
36. Missionis visibilis et invisibilis divisio non est diminuta, ibid. num. 14. 805
37. Missio invisibilis duo dicit, unum positivum et alterum negativum, ibid. num. 15. 805
38. Positivum missionis invisibilis est specialis Dei effectus, ibid. num. 15. 805
39. De ratione visibilis missionis est, ut aliqua persona procedens novo modo visibili, ac sensibili incipiat esse in creatura, ibid. num. 16. 806
40. Missio visibilis per se sanctificativa est, ibid. 806
41. Missio invisibilis multiplex esse potest, ibid. num. 17. 806
42. Missio visibilis est substantialiter, seu in essendo, ibid. 806
43. Missio visibilis est in significando et representando, ibid. 806
44. Missio Verbi per Incarnationem est ordinata ad essendum, ibid. 806
45. Missio visibilis representativa quaedam est pure representativa, altera non solum representativa, sed etiam effectiva internae sanctificationis, ibid. num. 18. 806
46. Non potest fieri missio Spiritus sancti ad animam hominis sine reali mutatione in ipso homine, ibid. cap. 5, num. 3. 807
47. Missio invisibilis propria et perfecta non sit sine gratia sanctificante, ibid. num. 5. 808
48. Ad missionem est necessarium proprium donum gratiae sanctificantis, ibid. num. 7. 809
49. In missione invisibili nunquam mittitur una persona sine alia ex his quae mitti possunt, ib. n. 19. 813
50. Missio invisibilis solum ad rationalem creaturam fit, ibid. num. 20. 813
51. Missio visibilis est visibilis realiter, ibid. cap. 6, num. 2. 814
52. Prima missio visibilis fuit sub specie columbae, ibid. 814
53. In missione diei Pentecostes Apostolis et discipulis datum est magnum justificationis augmentum, 3, lib. 12, cap. 6, num. 26. 821
54. Hunc effectum non fuisse aequalem in omnibus, ibid. 821
55. Missio distinguitur in activam et passivam, 1, lib. 12, cap. 1, num. 1. 795
56. Missio quae in activam et passivam distinguitur multas imperfectiones involvit, quae proinde personis non attribuitur, ibid. num. 2. 795

MORS.

1. Mors Martyris est effectus praedestinationis ejus, 2, lib. 3, cap. 8, num. 1. 474
2. Mors reprobi aliquando provenit ex Dei speciali ordinatione, regulariter autem ex generalibus causis obrepit, permittente Deo, 2, l. 5, c. 7, n. 11. 517

MOTUS.

1. Quoties motus localis in missionem signis fit, verus et realis est, 3, lib. 12, cap. 6, num. 15. 818

MOYSES.

1. Moysen Deum non vidisse in hac vita probabilius est, 1, lib. 2, cap. 30, num. 13 et seq. 180
2. Ante Christi adventum nemo Deum clare vidit, ibid. num. 15. 181

MUTATIO.

1. Visio beata fit cum reali mutatione creaturae, 1, lib. 2, cap. 15, num. 28. 109
- Sine mutatione Dei dicuntur ea, quae de Deo ex tempore dicuntur, 1, lib. 2, cap. 3, num. 3. 54
2. Sine mutatione aut reali aliqua additione determinatur divina voluntas, 1, lib. 2, cap. 3, num. 4. 54
3. Mutatio in effectu formali nulla esse potest, quin etiam sit in forma, 1, lib. 2, cap. 27, num. 17. 169
4. Mutatio in visione beata respectu objecti secundarii nulla potest dari, quid detur respectu primarii, ibid. num. 17. 169